

B İ L D İ R İ

İzmir bölgesinde genel uyarı grevi, işçi sınıfının büyük bir başarısıdır. Bu grevi, işçiler, sendikacılar elbirliği ile örgütlediler, elbirliği ile uyguladılar, elbirliği ile başarıya ulaştırdılar.

Bütün fabrika, işletme ve bürolarda kurulan Grev Komiteleri, bu büyük çıkışın örgütsel omurgası oldu. Bu komiteleri değişik sendikalara bağlı işçiler, sendikacılar oluşturular. Grevde disiplin, dayanışma, kenetlenme bununla sağlandı. Böylesi örgütlü direnişlerdir ki, Demirellerin, büyük patronların, en gerici, en azılı işbirlikçi çevrelerin, polisi, silâhlı kuvvetleri, faşist komandoları işçilerin üzerine sürme korkutmaları gerçekleşemedi. Maocuların, bozguncuların provokasyonları sökmedi.

İzmir grevi, emperyalizme, NATO'daki egemen çevrelere, işbirlikçi burjuvaziye, büyük toprak ağalarına, aşırı gerici, faşist politikacılar- dan oluşan hükümete karşı savaşta, işçi sınıfının, bütün ulusal demokratik, ilerici güçlerin birliğini sağlama yolunda ileri bir adımdır. Devrimci gençliğin, öğrencilerin Ankara'da yürüyüşü, polis barikatlarını aşması, Trabzon, İstanbul ve yurdun birçok yerlerinde, faşist komandalara karşı başarı ile savaşması, işçi sınıfının bu gibi güçlü direnişleri ile örülerek geliyor.

Ordu içindeki yurtsever subaylar, erler işçi sınıfının bu savaşını yakından izliyor, bundan gereken dersleri çıkarıyor, bu savaşa zaman zaman katılıyor.

İşçi sınıfının İzmir bölgesindeki bu grevi, halkımızın emperyalizme, yerli ortaklarına karşı genel savaşının bir halkasıdır. Bu savaş körletmek, amacından şaşkırtmak çabasıyla, hükümet, topraklarımızdaki Amerikan saldırı üsleri konusunda konuşma açmak lâflarını ortalığa saldı. Oysa Demirel, Brüksel NATO tepe toplantısında, NATO'daki en saldırgan, en harpçi, barış düşmanı çevrelerin sözcülüğünü yaptı. Akdenizde, Egedenizde NATO manevralarına kusursuz katıldı. NATO'nun barış, güvenlik ve insanlık için en tehlikeli organlarından biri olan Nükleer Plânlama Komitesinin çalışmalarına katıldı. Soğuk harbi körükleme politikasına

körü körüne koşulmuş gidiyor.Öte yandan arda gelmeyen sıkıyönetimlerle orduyu,polisi,faşist komandoları halkın üzerine sürmeyi kendisine ana politika yapmıştır.

Böylesi bir durumda işçi sınıfının savaşına katılmamak, kenara çekilmek,küçük hesaplarla pasif kalmak işçi sınıfının,halkımızın büyük savaşına birşey kazandırmaz.Tersine bu savaşı baltalar.

İzmir grevi bir uyarıydı. Bunun arkası gelecektir.İşçi sınıfının kararı,istekleri yerine getirilmezse yurt ölçüsünde genel greve gitmek tir. Enflasyonu durdurmak,pahalılığı önlemek , lokavtları yasaklamak, sendikal haklara yapılan saldırıları durdurmak,bütün emekçilere,memurlara ,teknik elemanlara,öğretmenlere sendika kurma hakkını tanımak,göç leri durduracak köklü tedbirler almak gibi somut günlük istemler kısa zamanda yerine getirilmezse işçi sınıfı yurt ölçüsünde genel grevi uygulayacaktır. İşçi sınıfının sendikal, politik birliği bundan ötürü zorunluktur.

Türkiye Komünist Partisi,işçi sınıfının,halkımızın sömürüye,emperyalizme,yerli ortaklarına karşı savaşını vargücü ile destekliyor, destekliyecektir. TKP, işbirlikçi hükümeti halkın başından atmak, işçi sınıfının katılmasıyla ileri,demokratik bir hükümeti işbaşına getirmek için savaşını sürdürecektir.

17 Haziran 1975

Türkiye Komünist Partisi

Merkez Komitesi